

אפשר לעשות הגרלה בין השרים החדשים, ואחר־כך, בכל שבוע, תהיה רטציה לפי סדר הישיבה ליד השולחן, בכיוון השעון. ההסדר הזה, אגב, הוא יותר צורך מההסדר של שמיר־פרס. נו, זה היה כל־כך קשה?

יהודה בודייין, תל־אביב

היה לי חבר

קוראים וידידים מן העבר ומהווה מתאבלים על דן עומר.

לא יודעת איך כותבים עליך, דני. הכאב חד ומחדר, ומעלה זיכרונות ותמונות מן העבר. שנתים מנעורי בילינו יחד, בסוף שנות השישים, ירושלים של ליי לות, של טרם שישים ושבע.

גוריון

ילדת־גימנסיה, ילדה טובה־ירושלים בבכחוס התחברה עם הילד הנורא. המושמץ, המר דן הדווקא, והוא: מין אביר רך ועדין. אוהב ונואש.

דני עומר, בן־אקט־עור מקומט, שאוכל מרק פעם ביום, תפרן, נתן לי את הברני הראשון שלי. ברקע היתה ברברה סטרייסנר. בחוץ כמעט תמיד חורף, המון חורף. ועמק מצלבה, ועליית בית־המצורעים ונחלאת. בעיניי היה אז המשורר הכינרומנטי, הכינרועז שיש. כמה רוך היה בו. וקשב. ומתח.

אחר כך הלכנו איש לדרך. התברגנו, התברגנו. נישואין, ילדים, אהבות חדשות. ובתוך כל זה — מילחמה ומילואים, מיכתבים ופגישות וויכוחים אין קץ וידידות־אמת. כך הרבה שנים, כמעט 20 שנה, ובתוכן שנים קשות של גירול ילדתי לבד, במסירות ותחת הרבה לחצים. לא שמעתי אותו מקטר אפילו פעם על ברירותיו.

לא תמיד הסכמתי לטעמו הסיפורתי ולנחצות של כתיבתו, וגם כעסתי. אך דני, שגילה שילדים — ילדיו — הם טעם חייו, וכמובן גם נורית (שלצערי לא הכרתי אותה, ואני כואבת את כאבה), "התעגל" והמתמן.

מיקי גוריון, תל־אביב

אמריקה, אמריקה

מרס לוגאסי (העולם הזה 25.7.84) וציפי וינר (העולם הזה 1.8.84) התלוננו מרות על החיים בארצות־הברית. יש גם מי שמגן על העולם החדש.

למרס לוגאסי אני רוצה להגיד, שאמריקה זה דבר משגע. למה היא מתלוננת? קודם כל, את בעלה היא הפסידה באשמתה, בטח לא אמריקה אשמה בזה. שנית, היה לה קשה להסתגל לאמריקה כי היא לא דיברה את השפה, ולא היתה לה ברירה אלא לעבור בעבודות שחורות.

למיליונרית ממיאמי, ציפי וינר, יש לי שאלה: איפה היא עשתה את המיליונים אם לא באמריקה? בזכות מיאמי היא יכולה לשכור בית מפואר ולקנות אוטו חדש, ובזכות הדולארים של אמריקה היא יכולה לקבל בישראל כבוד גדול. מי שלא טוב לו באמריקה, שיחזור לישראל — אבל שלא ישמץ. ארצות־הברית לא מחזיקה אף אחד בכוח.

ריבקה בריאור, לוס־אנגלס. סליפורניה

עניין של פרשנות

ולנסקי

הקוראת הנאבקה שנים לקבל גט (העו"ל הזה 12.9.84) מבקשת להבהיר: אנחנו, אסירי בתי־הדין הרבניים איננו קורבנות הדין הדתי היהודי, כפי שאפשר היה להבין מהכתבה. אנחנו קורבנות פרשנות המעוותת של הדין הזה עליידי הדין מימסר הדתי.

דניאלה ולנסקי, קריית־גת

איש תשמ"ד

מי האיש שדיוקנו יופיע בשער העולם הזה בשבוע הבא?

... מאיר כהנא. הוא האדם המסוכן ביותר בישראל. צריך לשים אליו לב בטרם יהיה מאוחר. משה סירקיס, תל־אביב

איש תשמ"ד הוא מאיר כהנא. איך יכול להיות אחרת? הרי שמה של השנה תפור בדיוק לפי מידותיו.

חורה ביטר, תל־אביב

אני מציע לכם (אם טרם בחרתם באיש שלכם) לבחור בשימיון פרס. בשנתיים הבאות — לפחות — הוא יהיה מנהיג העם הזה, אחרי שבמהלך תשמ"ד הגיעו לשיאם מאמציו להדיח את הליכוד מן השלטון. זו היתה, ללא ספק, השנה של שימיון פרס.

אריה אורן, חיפה

תמיד הצבעתי מערך, למרות פרס. לפני שלוש שנים התחלתי קצת להכב אותו. היום, כשהוא ראש־ממשלה, אני ממש מכבד אותו ואפילו לא מתבייש להגיד את זה לכולם. אפילו בעיתון. אז לאחר שהתקדם ככה בחיים מגיע כהחלט להיות איש־השנה.

אביגדור מלכין, בני־ברק

אריאל שרון ננף והורח בהוראת ועדת־כהן כמה חודשים אחרי שבחרתם אותו כאיש־השנה (תשמ"ב). מנחם בגין איכר את חרות־השלטון, ליבו נשבר בקירבו והוא התפטר — זמן קצר אחרי שדיוקנו התנוסס על שער העולם הזה בתור איש השנה (תשמ"ג).

אם תופעה זו תחזור על עצמה גם השנה יהיה ברור שהמדובר הוא בחוק פוליטי חדש — בירכס יהיה כוח רב. תוכלו להדיח — או לפחות, להכשיל — פוליטיקאים השנואים עליכם, בכך שתעשו אותם אנשי־שנה. תוכלו גם להציל קאריירות דועכות, בכך שתתעלמו ממישהו.

אז מי יהיה שפן־הנסיונות השנה? אני מציע את הצמד שמיר־פרס. אתם תבחרו באחד מהם, נניח בפרס. אם התיאוריה שלי היא נכונה, הרי ששימיון פרס יאבד השנה את עולמו ושמיר יירש מייד את מקומו.

דני בראון, תל־אביב

רק אחד מתאים להיות איש־השנה הנשיא חיים הרצוג. כמה אלגנטי. כמה יודע לעורר יראת־כבוד. כמה חוש אחריות לאומי הוא יודע להפגין: בזכותו, ורק בזכותו, קמה ממשלת האחדות. בזכותו, אולי, נגיע גם לפיוס המיוחל בין החלקים השונים בעמנו.

ריבקה גיל, ירושלים

חשבתם פעם להקדיש את הכתבה הביוגרפית הנרחבת שלכם לאליעזר שוסטק? זה יכול להיות משהו גדול!

יוסי מז, גבעתיים

אתם בטח לא תרצו לפרגן לו, אך אילו היה לכם אומץ — הייתם בוחרים ברפאל איתן.

נאוה מזשיח, תל־אביב

חיים מוכר ספרים

איך אפשר להעליב סופר עברי? להשוות אותו למנדלי מוכר ספרים!

חיים באר זה סופר ומשורר עם כיפת־זוטא על כלוריתו הענקית, והוא שוכן במחנה השמאל המושמם. בדבר השבוע הוא כותב "דיבר" סיפורת, בדרך השטיר־מר של יוליוס שטרייך, והוא צוחק על יהודים שמתאבלים על חורבן בית־המקדש ולא מתרחצים בתישעת הדימים, מראש־חודש אב עד אחרי ט' באב.

חיים באר יודע לכתוב סאטירה כמו מנדלי מוכר ספרים. ימ"ש. ובנו של מנדלי מ"ס השתמר ולקח לו אשה נוצרית. ובניו ובנכדיו הנוצרים מקבלים שכר־סופרים בעד כתיב מנדלי מו"ס... ומי יקבל שכר־סופרים בעד "נכס־יצא־ברזל" של חיים באר?

ד"ר חיים צבי קורניק, תל־אביב

ז'בוטינסקי — מה הוא אומר?

האם זאב ז'בוטינסקי באמת רצה

איש השנה תשמ"א שר־ביטחון שרון

איש השנה תשמ"ב פולש־ללבנון שרון

איש השנה תשמ"ג פורש בגין

איש השנה תשמ"ד